

ไขปริศนาการสิ้นพระชนม์....ของนโปเลียน

นำเสนอเมื่อ : 14 ธ.ค. 2552

ประวัติศาสตร์ได้จารึกไว้ว่า หลังจากจอมจักรพรรดิ นโปเลียน ทรงแพสงครามครั้งสุดท้ายแล้ว อังกฤษได้นำพระองค์ไปกักไว้ ณ เกาะเซนต์เฮเลนา อยู่นานถึง 6 ปี จนกระทั่งสิ้นพระชนม์ด้วยสาเหตุอันใดยังไม่ประจักษ์ชัด แต่สันนิษฐานกันว่า ทรงถูกลอบวางยาพิษ

แต่บัดนี้ก็มีผู้พบหลักฐานด้านประวัติศาสตร์เสียแล้วว่า พระองค์ หาได้สิ้นพระชนม์ซีอย่างนักโทษบนเกาะเซนต์เฮเลนาอย่าง อ่างวางว่าเหว ตามที่ทราบกันมาไม่ หากสิ้นพระชนม์ที่อื่นในเวลาหลังจากวันสวรรคตตามประวัติศาสตร์ หลายปี และในฐานะที่มีไขนักโทษการเมืองของอังกฤษเสียด้วย

ที่เป็นปริศนาหาขบคิดก็คือ เรื่องนี้เป็นไปได้จริงหรือไม่ ประการใด?

ไม่ว่าอะไรจะเกิดขึ้นก็ตาม สิ่งหนึ่งที่นักประวัติศาสตร์ส่วนมาก ยอมรับกันก็คือ พระเจ้านโปเลียน โบนาปาร์ต นั้นทรงเป็นนักรบ ผู้ยิ่งใหญ่ ที่สุดคนหนึ่งในประวัติศาสตร์โลก เป็นที่เคารพยำเกรง แก่ทวยทหารมากหน้าและ แม่ในยามที่ทรงสูญเสียอำนาจอาญาญาเสด็จไปประทับอย่างว่าเหวที่เกาะเซนต์เฮเลนาในมหาสมุทร แอตแลนติก หลังจากทรงแพสงครามที่วอเตอร์ลูในปี ค.ศ.1815 แล้ว ก็เชื่อว่าทรงไร้เสียซึ่งมิตรสนิทผู้ศรัทธา นับถือพระองค์เลย

และมิตรเหล่านั้นล้วนมั่งคั่งและมีอำนาจพอที่จะทำอะไรก็ได้ทั้งสิ้น

แม้กระทั่งการลอบวางคณโปเลียนหนีออกจากเกาะที่ไม่มีทางหนี!

การหลบหนีจาก st. helena

ก่อนจะกล่าวถึงเหตุการณ์ลำดับต่อไป ขอให้เรามาทราบกันถึงความลับเล็กๆน้อยๆ ที่รู้กันในหมู่ข้าราชการสำนักฝรั่งเศสยุคนั้นก่อนดีกว่า นโปเลียนนั้นทรงมี “ตัวแทน” ที่รูปร่างหน้าตาคล้ายพระองค์อยู่ 2-3 คน ซึ่งโปรดให้ รับสนอง พระบัญชาใกล้ชิดอยู่ตลอดเวลา หนึ่งในจำนวนนั้นมีรูปร่างหน้าตาคล้ายพระองค์มากที่สุด อายุอานาม ก็มากกว่าองค์จักรพรรดิเพียง 2 ปี

เขาชื่อ **ฟรังซัวส์ อูยีน โรโบต์** เกิดที่หมู่บ้านบาสีญักต์ เมื่อปี ค.ศ.1771

หลังจากพระเจ้านโปเลียนทรงแพ้ สงครามและเสด็จนิราศ ไปสู่เกาะเซนต์เฮเลน่า ในปี 1815 นั้น โรโบต์ก็กลับไปใช้ชีวิตเรียบง่าย อยู่ที่หมู่บ้านบาสีญักต์ ของเขาตามเดิม แต่อยู่ที่นั่นได้เพียง 3 ปี เขาก็มีอันหายหน้าหายตา ไปจากหมู่บ้านโดย **ไม่มีใครรู้ระยะแคะระคาย** แม่แต่ลูกเมียก็พากันหุบปากแน่น บอกกับใครๆ ที่มาถามไถ่วาทามไปทะเลเท่านั้น

ว่ากันว่า นโปเลียนมี ตัวแทนที่คล้ายพระองค์ อยู่ 2-3 คน

ในเวลาเดียวกันคือปี ค.ศ.1818 ที่เมืองเวโรนาในประเทศอิตาลี ก็มีชายแปลกหน้าทาทางสง่าผ่าเผยและแต่งกายหรูหราคนหนึ่งเดินทางมาพำนักอยู่ ชายผู้นี้บอกใครๆ ว่าเขาเป็นชาวฝรั่งเศส ชื่อ**เรอวารด์** ลูกเมียตายหมดแล้ว จึงเดินทางมาหาความสงบในเมืองเล็กๆ แต่สวยงามแห่งนี้ โดยทำมาหากินเปิดร้านขายเครื่องเพชรพลอย โดยที่ไม่ได้สนใจต่อเพชรพลอยเท่าใดนัก กิจการสวนใหญ่มอบให้นายเปตรุซซี ผู้เป็นหุ้นสวนช่วยทำให้แทน

ที่น่าประหลาดใจก็คือ **นายเรอวารด์ผู้นี้มี รูปร่างหน้าตา ตลอดจนอายุคล้ายคลึง** นโปเลียนมากที่สุดจนใครเห็นใครล่อ

น่าสังเกตยิ่งขึ้นไปอีกก็คือเรอวารด์ ไม่ พอใจ และหลบหน้าไปทุกที่ที่ใครๆ เกิดล้อเขาว่าเป็น “องค์เอ็มเพอเรอร์” และแล้วต่อมาในเดือนพฤษภาคม ค.ศ. 1821 ที่เกาะเซนต์เฮเลน่า บุคคลผู้ที่ใครๆ รู้จักในนามของอดีตพระเจ้าจักรพรรดินโปเลียนก็สิ้นพระชนม์ ด้วยโรคมะเร็งในพระนาภี

ประวัติศาสตร์พากันบันทึกไว้ตรงกันหมดทั้งโลกว่า **พระเจ้านโปเลียนสิ้นพระชนม์ ที่เกาะเซนต์เฮเลน่าในปี ค.ศ.1821**

การเสียชีวิตที่มีเงื่อนงำของนโปเลียน ?

ทางด้านเมืองเวโรนา นายเรอวารด์ผู้มีหน้าตาเหมือนนโปเลียนยังคงพำนักอย่าง สุขสบายอยู่ที่นั่น จนกระทั่งต่อมาอีก 2 ปี คือในปี ค.ศ. 1823 ก็มีเหตุการณ์บางอย่างเกิดขึ้นกับเขา

นั่นคือ อยู่ๆ ในคืนหนึ่งก็มีธนูม้าหรรษา มาจอดหน้าร้านของเรอวารด์ มีชายสองคนลงจากรถมายืนจดหมายให้เขา นายเปตรุซซีหุ้นสวนสำคัญมองเห็นหน้า เรอวารด์เคร่งเครียดด้วยแวว วิดกกังวลใหญ่หลวง ต่อจากนั้นก็เรียกเขา เขาไปพบ

ชีวิตเดียวตายช่วงสุดท้ายที่เกาะ St. Helena ?

บุคคลที่ใครๆ รู้จักในนามเรอวารด์เจ้าของร้านเพชร ยื่นซองจดหมายหนาหนักปิดผนึกแน่นหนาให้เปตรุซซีแล้วสั่งว่า

“เพื่อนยาก ฉันต้องไปธุระสักชั่วระยะหนึ่ง ถ้าฉันไม่กลับมาภายในสามเดือน

คุณจงนำจดหมายนี้ไปถวายแด่พระเจ้าแผ่นดินฝรั่งเศสแล้วพระองค์ ก็จะประทานรางวัลให้อย่างงาม แต่จำไว้นะว่า ก่อนที่จะถึงกำหนด 3 เดือน อย่าเปิดจดหมายออกอ่านเป็นอันขาด”

ถ้าเรื่องนี้เป็นภาพยนตร์ก็คงตัดภาพไปสู่ เหตุการณ์อีกอย่าง ซึ่งเกิดขึ้น ณ บริเวณพระราชวังเซินบรุนนในประเทศออสเตรีย

เป็นคืนวันที่ 4 กันยายน 1823 ทหารรักษาพระราชวังมองเห็นเงาบุรุษลึกลับคนหนึ่งปีนกำแพงวังเข้าสู่พระราชฐานชั้นใน ซึ่งโอรสของนโปเลียน โบนาปาร์ต ประชวรหนักอยู่ด้วยโรคอีดำอีแดง ทหารยามจึงยิงออกไป เผอิญกระสุนถูกบุรุษผู้นั้นเข้าอย่างจังถึงกับล้มลงเสียชีวิตทันที

✘ ศพชายลึกลับถูกนำไปยังกระท่อมในสวนแล้วเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ในวังก็มาตรวจดู พอเห็นรูปร่างหน้าตาของคนตายเขาเท่านั้น เจ้าหน้าที่ดังกล่าวก็หูดตาเหลือก รีบสั่งให้ปิดล็อกประตู หน้าต่างกระท่อมเป็นการใหญ่ ต่อจากนั้นใครต่อใครก็เวียนกันมาดูศพราวกับว่าเป็นคนสำคัญเต็มประดา รวมทั้งเอกราชทูตฝรั่งเศสประจำกรุงเวียนนาด้วย ต่อมาอีกไม่นาน **ศพชายคนนั้น ก็ถูกนำเข้าไปภายในพระราชวังเซินบรุนน และฝังไว้ในที่เดียวกับสุสานประจำราชวงศ์**

ท่านผู้อ่านพอจะเดาอะไรออกบ้างแล้วใช่ไหมเมื่ออ่านมาถึงตรงนี้?

ทางด้านนายเปโตรซซึก็เฝ้ารอการกลับของหุ่นส่วนของเขาจนกระทั่ง 3 เดือนผ่านไปก็ไม่มีวี่แววนายเรอวารด์กลับมาสักที เขาเกือบจะทำตามคำสั่งอยู่แล้ว คือนำจดหมายปิดผนึกนั้นไป ถวายพระเจ้าแผ่นดินฝรั่งเศส ก็พอดีมีเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่จากพระราชสำนักฝรั่งเศสมาค้นตามหาเปโตรซซึจนพบ มอบเงินให้จำนวนมากถึง 100,000 คราวน์เพื่อแลกกับจดหมายฉบับนั้น พร้อมทั้งขอให้เย็บปากตัวเอง ซึ่งเปโตรซซึก็ทำตาม จึงไม่มีใครรู้ความลับเรื่องนี้เลยนอกจากต่อมาในภายหลัง

ขอให้เราปะติดปะต่อเหตุการณ์ที่น่า สืบสนนี้ดู

เป็นที่รู้กันดีในหมู่ข้าราชการบริวาร ซึ่งเผ่านโปเลียนอยู่ที่เกาะเซนต์เฮเลน่าว่า ในระยะหลังๆ นี้ว่า พระเจ้านโปเลียนของตนมีพระจริยาวัตรผิดไปจากเดิมมาก ทรงมีความจำเสื่อมอย่างร้ายแรงไม่อาจจดจำอะไรได้แม้แต่รายละเอียดของสงครามซึ่งทรงมีชัยและปราชัย สูรเสียงก็ไม่เหมือนเดิม ที่ร้ายกว่านั้นก็คือ ลายพระหัตถ์ผิดไปจากเดิมด้วย

อีกอย่างหนึ่งที่ยืนยันความผิดปกติของนโปเลียนในตอนหลังนี้ก็คือ บรรดาหมอที่มารักษาโรคมะเร็งให้ นั้นพากันถวายความเคารพนับถือจนแทบไม่มีเลย ผิดกับในสมัยที่มายุ่เกาะใหม่ ๆ ในปี 1815 ซึ่งใครๆ ถวายความเคารพสูงสุดในฐานะพระจักรพรรดิทุกประการ

จะเป็นไปได้ไหมที่ว่าบรรดาหมอเหล่านั้นรู้ดีว่าผู้ที่เขารักษามิใช่พระจักรพรรดิที่แท้จริง?

เหตุการณ์สุดคดล้องอีกอย่างหนึ่งก็คือ ระหว่างปี 1815 ถึงปี 1818 นั้น เกาะเซนต์เฮเลนาอยู่ใต้อการควบคุมดูแลของนายพลกอร์ดอนผู้เข้มแข็งและซิงซังนโปเลียน แต่พอถึงปี 1818 นายพลคนนี้ก็ถูกโยกย้ายไปที่อื่น มีนายพลคนใหม่ชื่อแบร์ตรองมาแทน นายพลแบร์ตรองไม่ได้เกลียดซิงนโปเลียนอะไรนัก และการควบคุมดูแลก็ลดหย่อนลง...ท่านผู้อ่านอย่าลืมนะว่าในปีนี่เองที่ฝรั่งเศส ไรบอด ผู้มีหน้าตาเหมือนนโปเลียนได้หายไป จากบ้านที่บาสียักูต์ และชายแปลกหน้านามเรอวารด์ไปโผล่ขึ้นที่เมืองเวโรนาในอิตาลี

พ่ายแพ้ยับเยินจากการรุกรานรัสเซีย ในปี 1812

นอกจากนั้น ในปีเดียวกันนี้เองภริยาของนายพลแบร์ตรองผู้นิยมนโปเลียน ก็เขียนจดหมายลับไปถึงเพื่อนว่า “...เราทำสำเร็จ นโปเลียนเสด็จออกจากเกาะเซนต์เฮเลนาแล้ว!”

จึงน่าจะเป็นไปได้ที่ว่า ด้วยความช่วยเหลือของมิตรผู้มั่งคั่งและเรื่องอำนาจ ฝรั่งเศส ไรบอด ผู้คล้ายคลึงนโปเลียน ได้ไปจำขังอยู่บนเกาะแทนองค์พระจักรพรรดิ ส่วนนโปเลียนที่แท้จริง เสด็จไปสู่อิสรภาพที่เมืองเวโรนา ในนามของนายเรอวารด์นั่นเอง

ส่วนบุรุษลึกลับที่ถูกยิงตายในบริเวณพระราชวังเซินบรุนน์ ซึ่งโอรสของนโปเลียน ประชวรหนัก อยู่那儿 ก็คงไม่ใช่ใครคือ นโปเลียนนั่นเอง ทรงได้รับข่าวประชวรของ โอรสโดยบุรุษผู้มากับรถมา ซึ่งนายเปตรุชชีมองเห็นผู้นำข่าวมาถวาย นโปเลียนจึงรีบรอนเสด็จไปเยือนโอรสจนต้องประสบกับวาระสุดท้าย อันนาเศราสลดและไมคาตฝัน ณ บริเวณพระราชวังเซินบรุนน์นั่นเอง

ที่จริงเรื่องราวของบุรุษผู้ถูกยิงตายนี้ อาจไม่มีใครคิดลึกไปว่าเป็นองค์นโปเลียนหากข้อเท็จจริงอย่างหนึ่งจะไม่เปิดเผยขึ้นในปี ค.ศ.1956

สงครามวอเตอร์ลู ค.ศ.1815

นั่นคือ คณะแพทย์ชาวอังกฤษกลุ่มหนึ่งประกาศว่า ได้มีการตัดเอาลำไส้ส่วนที่เป็นมะเร็งของนโปเลียนเก็บรักษาไว้เป็นอย่างดี ทว่า ที่ ลำไส้นั้นก็กลับปฏเป็นรูอย่างน่าประหลาดใจ อะไรก็ไม่ร้ายเท่า รุ้นั้นเป็นรูกระสุนปืนชัดๆ...ก็คงเป็นกระสุนที่ทหารรักษาวัง ยิงเอาตอนที่ทรงป็นเขา พระราชฐานชั้นในนั่นเอง

ถึงตรงนี้มีข้อกังขาว่า ไหนๆ นโปเลียนก็ทรงหนีออกจากเกาะได้อย่างสง่างาม่าเผย ทำไมจึงไปจนมุมเองง่ายๆ ไม่น่าเชื่อ และการลอบป็นพระราชวังก็ไม่น่าจะเป็นวิสัยกษัตริย์เลย ในเมื่อหนีออกจากเกาะซึ่งไม่มีทางหนึ่งทำได้สำเร็จ สำมะหาอะไรกับการเข้าสูพระราชวัง เซินบรุนน์ ทรงสามารถที่จะดำเนินเขาไปอย่างผาเผยได้ทุกเมื่อ ไม่น่าจะป็นกำแพงให้ เสื่อมเสียพระเกียรติยศเลย

และข้อพิสูจนประการสุดท้ายมีอยู่ที่ทะเบียนท้องถิ่นของหมู่บ้านบาสียักูต์ ที่นั่นบันทึกไว้ว่า ฝรั่งเศส ไรบอด ถึงแก่กรรมที่เกาะเซนต์เฮเลนา โดยไม่ยอมบอกวันเดือนปีที่ตาย...คนที่รู้เรื่องนี้จึงแน่ใจว่า ไรบอดตายที่เกาะเซนต์ เฮเลนา ในฐานะที่เป็นนโปเลียนโบนาปาร์ต!

เรื่องที่เล่ามานี้ ท่านผู้อ่านจะเชื่อหรือไม่เชื่อก็ยอมได้ แต่ทว่าเป็นเรื่องจริง.

ที่มา www.artsmen.net/content/